

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ Г.С. СКОВОРОДИ

Матеріали
VI міжнародної науково-практичної конференції
«Соціалізація особистості
у сучасних соціокультурних контекстах»

Затверджено
редакційно-видавничою радою
Харківського національного
педагогічного університету
імені Г.С.Сковороди
Протокол № 2 від 02.04.2015 р.

Харків 2015

Редакційна колегія:

Денисенко І.Д. – доктор філософських наук, професор

Куц Г.М. – доктор, політичних наук, професор

Півнева Л.М. – доктор політичних наук, професор

Радіонова І.О. – доктор філософських наук, професор

Роговський О.М. – доктор філософських наук, професор

Затверджено редакційно-видавничою радою

Харківського національного педагогічного

університету імені Г.С.Сковороди

Протокол № 2 від 02.04.2015 р.

Збірник складено за матеріалами VI міжнародної науково-практичної конференції: «Соціалізація особистості у сучасних соціокультурних контекстах», що проходила 15 травня 2015 року у Харківському національному педагогічному університеті імені Г.С.Сковороди.

Видано за рахунок укладачів

Матеріали VI міжнародної науково-практичної конференції «Соціалізація особистості у сучасних соціокультурних контекстах». Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди. – Харків: ХНПУ, 2015. – 136 с.

© Харківський національний педагогічний університет імені Г.С.Сковороди, 2015

ЗМІСТ

РОЗДІЛ I. «СОЦІАЛІЗАЦІЯ ЗА УМОВ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ»

Денисенко И.Д., Коровко О.В. Мобильность как основная характеристика личности в современных социокультурных контекстах.....	6
Кузь О.М. Подорож ідентичності до постмодерну.....	9
Куц М.Ю. Розмаїття змістовних наповнень терміну «глобалізація»: соціологічний контекст.....	12
Лантух А.П., Меркулова Н.Ф. Необходимость новой социализации в постчеловеческой цивилизации.....	15
Пасісниченко В.Л., Пасісниченко І.М. Теорія культурної гегемонії: переосмислення творчого внеску А. Грамші	17
Петрушов В.М. Контекст соціалізації і філософська рефлексія ідентичності та її кризи	20
Радіонова І.О. Гіпермодерн: контури глобального суспільства XXI століття.....	25
Толстов І.В. «Макдональдизація» – тренд розвитку сучасного суспільства	28
Шаповал В.Н. Гендер и социализация	29
Шелковая Н.В. Соціалізація як варварізація	31

РОЗДІЛ II. «ПОЛІТИЧНА СОЦІАЛІЗАЦІЯ ОСОБИСТОСТІ»

Бурега В.В. Обеспечение социализации личности как прерогатива государства.....	34
Бабухіна С.А. Політичні партії та їх вплив на політичну соціалізацію у сучасних соціальних контекстах	37
Безрук О.О. Гендерний аспект соціалізації особистості в сучасному суспільстві.....	39
Власенко Т.Т. Соціалізація молоді у соціальних мережах у період інформаційної війни (український контекст).....	41
Данько Ю.А. «Нові медіа» у формуванні протестних рухів.....	43
Жужа Л.О. Модифікація функцій громадянського суспільства в Україні під впливом АТО	46
Завгородько Л.В. Антропологічна значущість геополітики.....	49
Здоровенко Л.В. Ексклюзивність реалізації політичної соціалізації особистості в сучасній Україні	51
Калагін Ю.А. Гендерний контекст патріотичних настроїв майбутніх офіцерів запасу	54
Кривошеїн В.В. Соціокритична маса як агент політичної соціалізації	55

найефективнішим засобом впливу на свідомість. Недостовірна інформація, ті ж фейкові повідомлення миттєво розповсюджуються мережевими каналами комунікації. Продукування агресії, інвектив, ненормативної лексики, як правило, породжує шквал відповідної агресії. Цілеспрямоване формування в умовах інформаційної війни атмосфери нетерпимості/інтолерантності у соціальних мережах (віртуальному середовищі) спонукає до антисоціальних форм поведінки у реальному житті. Інформаційна війна, як показують останні трагічні події В Україні, є не менш важливим фактором загострення кризової ситуації аніж воєнні дії, тому що вона структурує суспільство, інтегрує і мобілізує різні його сегменти, легітимізує будь-яку, навіть абсурдну ідею та відповідні форми поведінки.

Таким чином, ґрунтовний аналіз соціальних мереж в площині стратегії інформаційного впливу, імітаційного моделювання і моделювання поведінки локальних груп закладає підвалини напрацювання алгоритмів убезпечення процесу соціалізації в інтерактивних комунікаціях від можливих негативних впливів на свідомість молодих користувачів Інтернету і ризиків подальшої асоціальної поведінки.

ЛІТЕРАТУРА

1. В Україні зростає кількість користувачів Twitter та Instagram [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://life.pravda.com.ua/technology/2015/04/20/192825/> .
2. Портрет українського користувача Інтернету [Електронний ресурс] —Режим доступу : <http://blogosphere.com.ua/2014/07/28/ukrainian-internet-user-survey/>.

Ю.А. Данько

Харківський національний педагогічний
університет імені Г.С. Сковороди

«НОВІ МЕДІА» У ФОРМУВАННІ ПРОТЕСТНИХ РУХІВ

В останні десятиліття відбувається розширення комунікативного простору, що є наслідком використання і розвитку нових Інтернет-технологій. Ці

технології активно впливають на всі сфери сучасного суспільства. Ми можемо констатувати, що Інтернет стає невід'ємною складовою політики.

Інтернет стає політичним інструментом. Він все частіше використовується не тільки як інформаційний майданчик, а як координатор тих чи інших масових дій. З розвитком телекомунікацій, суспільство отримало доступ до величезного масиву інформації, до можливості висловлювати свою думку і робити колективні дії. За той же період соціальні медіа стали невід'ємною частиною громадянського суспільства по всьому світу.

Соціальні мережі представляють собою динамічне утворення, що включає в себе не тільки збір, обробку та розповсюдження інформації, а й функцію зручного зворотного зв'язку між аудиторією та автором, а також здатність зв'язувати людей один з одним і обмінюватися величезним обсягом даних.

Соціальні мережі стають принципово новим різновидом громадянських політичних комунікацій. Мережеве суспільство як якісно новий тип громадянського суспільства, призводить до масових політичних рухів які ініційовані соціальними мережами. Мережа перетворилася на інструмент соціально-політичної революційної дії, принципово відмінної від простого реагування на повідомлення медіа чи участі у створенні інформаційного потоку [2, с. 67].

«Нові медіа» сьогодні починають відігравати важливу роль у формуванні та розвитку політичних рухів. Це майданчик, що дозволяє генерувати певну громадянську активність, але вона поки ще не переростає в політичну діяльність. Однак практика показує, що соціальні мережі вже настільки глибоко проникли в політичне життя, що їх можливості як інструменту політичної боротьби починають використовуватися все активніше.

В даний час соціальні мережі починають відігравати важливу роль у формуванні протестного руху. Головною привабливістю в діяльності мережевих організацій при цьому є не тільки відсутність єдиного керуючого органу та будь-яких ефективних методів контролю над ними, але навпаки, наявність різних центрів координації діяльності таких організацій.

Соціальні мережі активно використовували учасники «кольорових революцій», особливо в тих країнах, де контроль за телекомунікаціями не носить глобального характеру. Мережеві структури в «кольорових революціях» – утворення тимчасові, що впливають на управлінську ієрархію і підпорядкованість вузлів мережі. Як правило, прихильники зміни режиму починають створювати мережеві організації та спільноти після вироблення генеральної стратегії і тактики дій своїх заходів. Таким чином, можливості Інтернет та інших технологій роблять значний вплив на організацію мережевих структур, що використовуються ініціаторами «кольорових революцій», їх структурованість і тактику [1].

Ще під час Податкового майдану (2010) українці вперше масово апробували такий вид інформації, як жива Інтернет-трансляція з місця події (стрім). Відео фактично переносило Інтернет-глядачів усередину мітингу.

Помаранчева революція (2004) і Революції гідності (2013-2014) відрізняються за роллю Інтернету: у 2004 р. Інтернет був рупором і платформою для інформування прихильників і противників протесту, але не засобом згуртування величезної спільноти; у 2014 р. кіберпростір став не лише засобом миттєвого інформування, але інструментом узгодження, координації дій між протестантами, розрізненими насамперед у просторі. Інтернет періоду Революції гідності став основою самоорганізації громадян у групи – різні за завданнями та кількістю учасників, а соціальні мережі стали найоперативнішим джерелом інформації про події на Майдані.

У аналізах революційних подій 2013–2014 рр. висловлюється думка, що «Майдан, як подія, народився в Facebook», адже перші протестувальники вийшли на Майдан у листопаді одночасно в Києві та Львові після появи в Facebook закликів до протесту проти відмови уряду від євроінтеграції [2, с. 69].

Останні події, пов'язані з протестною активністю населення в різних країнах, показали що використання нових медіа не є заміною реальних дій, а швидше грає роль інструменту координації. Тим не менш, це не означає, що

будь-який політичне рух, що використовує ці інструменти приречений на успіх, так як держава не втратила здатності вчасно реагувати на подібні «загрози».

Зростання соціальної активності в мережах призводить до того, що держава посилює контроль цієї сфери через моніторинг, обмеження і пристосування до своїх потреб цих же інструментів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Павлютенкова М. Ю. Социальные сети как инструмент политической борьбы [Электронный ресурс] / М. Ю. Павлютенкова. — Режим доступа : <http://viperson.ru/wind.php?ID=659121>.
2. Хома Н. М. Роль соціальних мереж у координації протестних акцій / Н. М. Хома // Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 22 : Політичні науки та методика викладання соціально-політичних дисциплін. — 2014. — Вип. 15. — С. 66 — 72.

Л.О. Жужа

Хортицький національний навчально-реабілітаційний
багатопрофільний центр (м. Запоріжжя)

МОДИФІКАЦІЯ ФУНКЦІЙ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ ПІД ВПЛИВОМ АТО

Зараз громадянське суспільство в особі волонтерського руху грає роль альтернативної влади у певній сфері суспільного життя, що виконує частину функцій держави в зоні АТО. Громадянське суспільство певним чином стало партнером держави, і разом ці два політичні інститути задовольняють потреби суспільства у воєнній сфері та питаннях допомоги громадянам в зоні АТО.

Завдяки надзвичайним обставинам функції громадянського суспільства стали більш виразними і посилили свою дієвість. Найбільш значущою структурою громадянського суспільства в добу АТО стає волонтерський рух. Саме через аналіз функцій волонтерства найбільш виразно відображається ефект модифікації функцій громадянського суспільства в надзвичайний період сучасної історії України.

Можна виокремити декілька груп функцій громадянського суспільства, що набули великого значення у зв'язку з воєнними діями на сході України.